

Energiministeren (Poul Nielson):

Dette udvikler sig til en helt saglig debat, jeg ved ikke, om det var meningen.

Jeg skal nok orientere, så snart der er mulighed for en afklaring af, hvorvidt halmfyr skal trækkes ud som støtteværdige. Jeg er helt klar over, at det er rigtigt at meddele sådanne ting så hurtigt, det kan lade sig gøre, og det vil jeg også gøre. Men hele ordningen må overvejes, og det bliver den i øjeblikket.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 465

19) Til finansministeren af:

Waldorff (VS):

»Hvornår har ministeren tænkt at indfri de løfter, som fra statslig side er givet de strejkende skræddere ved Det kgl. Teater?«

Skriftlig begrundelse

Konflikten på Det kgl. Teater vil kunne løses i det øjeblik, finansministeren ønsker det. Det kgl. Teater har givet udtryk for, at man inden for budgettet kan finde midler, hvis finansministeriet vil acceptere en overflytning til lønkontoen, ligesom man generelt har anbefalet en løsning af skræddernes situation.

Derved kunne skrædderne blive ansat i henhold til statens almindelige håndværkeroverenskomst, sådan som det er blevet anbefalet af Det kgl. Teaters målsætningsudvalg.

En sådan løsning blev stillet skrædderne i udsigt ved de drøftelser i forligsinstitutionen i marts 1978, som førte til, at Beklædningsarbejderforbundet afblæste en varslet strejke. Dette ville have ligestillet skrædderne med andre grupper på Det kgl. Teater, ligesom det ville have ligestillet dem med skræddere ansat på Danmarks Radio, hærens klædefabrik m. fl.

Det er uanstændigt, at staten som arbejdsgiver nægter at imødekomme en lavtlønsgruppe (mindst 20.000 kr. under tilsvarende grupper og uden taktregulering) under henvisning til lønstoplove, man selv har vedtaget. Det viser klart staten som en hårdere arbejdsgiver, hvor man optræder både som forhandler og lovgiver.

Det er uacceptabelt, at staten ikke muliggør reguleringer, som kan gennemføres på det private arbejdsmarked.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Dette spørgsmål giver mig anledning til at korrigere en, øjensynlig også uden for de aktionerende syerskers og skrædderes kreds, udbredt misforståelse om, at der fra statslig side skulle være givet syersker og skræddere ved Det kgl. Teater løfte om lønforbedringer. Det er der ikke, og det er derfor forkert, når spørgeren taler om, at der fra statslig side er givet løfter til de strejkende skræddere.

Dermed har jeg sådan set besvaret spørgsmålet, men jeg vil godt i fortsættelse gøre nogle bemærkninger til den aktuelle situation, vi er i.

Som det må være spørgeren bekendt, blev der i foråret 1979 vedtaget en forlængelseslov, der indebar, at også overenskomsten for syersker og skræddere ved Det kgl. Teater er forlænget. Loven bestemte endvidere, at der inden for den samlede offentlige sektor kunne anvendes et beløb på 1¼ pct. af lønsummen bl. a. til at afhjælpe opståede uligheder i forhold til den øvrige del af arbejdsmarkedet. Dette beløb blev fordelt af 3 nævn, der i henhold til loven blev sammensat af lige mange repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne og de offentlige arbejdsgivere, og der blev i disse paritetisk sammensatte nævn opnået enighed om fordelingen af de afsatte beløb.

De beløb, der i henhold til forlængelsesloven har været til disposition til forhøjelser inden for det offentlige område, er således brugt, og der er ikke for mig som finansminister nogen mulighed for yderligere at forhøje lønnen for nogen af de mange grupper af offentligt ansatte, der føler, at deres aflønning er for lav. Dette gælder altså også for syersker og skræddere ved Det kgl. Teater, og jeg vil gerne sige, at det gør ingen ændring i denne situation, om der måtte være plads inden for Det kgl. Teaters samlede bevillingsramme.

Waldorff (VS):

Skrædderkonflikten på Det kgl. Teater viser staten som en usædvanlig ondartet arbejdsgiver.